

Metnin Mantıksal ve Yapısal Yorumu

Metin, savaş olasılığı durumunda müzakere imkânlarına odaklanmaktadır ve yazının akışı mantıklı bir sırayla ilerlemektedir. İşte metnin mantıksal ve yapısal analizi:

Giriş

Metin, savaşın yıkıcı doğasını ve tarih boyunca yaşanan çatışmaları vurgulayarak başlıyor. Bu giriş, okuyucunun dikkatini çekmek ve konunun önemini belirtmek için etkili bir yöntemdir.

Savaşın Eşiğinde Diplomasi

Metin, savaşın eşiğinde olan tarafların genellikle diplomasiye başvurduğunu belirtiyor. Diplomasiye başvurmanın mantıklı bir ilk adım olduğunu ve çatışmayı önlemek için tarafların masaya oturabileceğini ifade ediyor. Bu bölüm, konunun daha derinlemesine ele alınacağına dair bir zemin hazırlıyor.

Müzakere Süreci

Müzakerenin karmaşıklığı ve bu süreçte tarafların taleplerini, endişelerini ve beklentilerini ifade etme önemini vurguluyor. Ayrıca, güven oluşturma, karşılıklı anlayışı teşvik etmenin ve barışçıl çözümler aramanın gerekli olduğunu belirtiyor. Bu bölüm, müzakere sürecinin dinamiklerini açıklığa kavuşturuyor.

Pazarlık Gücü ve Stratejiler

Tarafların pazarlık gücü ve stratejilerinin müzakerelerde belirleyici olduğunu belirtiyor. Güçlü ve zayıf tarafların tutumları üzerinde durarak, her iki tarafın da savaştan kaçınmak için bir çıkarı olduğunu ifade ediyor. Bu bölüm, müzakerelerdeki güç dengelerini ve stratejik yaklaşımları ele alıyor.

Örnekler ve Tarihsel Durumlar

Tarih boyunca savaşın eşiğinde yapılan başarılı müzakerelerden örnekler vererek metni destekliyor. Küba Füze Krizi ve Kore Savaşı örnekleri, müzakerelerin barışçıl çözümler getirebileceğini gösteriyor. Bu bölüm, teorik bilgiyi somut örneklerle zenginleştiriyor.

Sonuç

Metin, savaşın kaçınılmaz olduğu durumlarda bile müzakere imkânının her zaman mevcut olduğunu ve savaşın yıkıcı etkilerinden kaçınmanın önemli olduğunu vurguluyor. Bu sonuç, okuyucunun metinden çıkarabileceği ana temayı pekiştiriyor.

Genel olarak, metin mantıksal bir yapı izlemekte ve her bölüm bir öncekini destekleyici nitelikte gelişmektedir. Giriş, gelişme ve sonuç bölümleri ile konuyu ayrıntılı bir şekilde ele alarak, okuyucuya kapsamlı bir bakış açısı sunmaktadır.

(1.Bölüm) Metin, Çin ve ABD arasındaki stratejik rekabet ve işbirliği ihtimallerini ele alarak başlıyor. İlk olarak, iki ülkenin liderlerinin bir anlaşmaya varma ihtimali üzerinde duruluyor.

Tarihsel Arka Plan

Metnin bu bölümde Çin ve ABD'nin tarih boyunca işbirliği ve çatışma süreçleri üzerinde duruluyor. Soğuk Savaş dönemi ve Nixon'ın Çin ziyareti gibi önemli tarihsel olaylar anlatılıyor.

Günümüz Koşulları

Bu bölümde, günümüzün uluslararası ve iç siyasi koşullarının, Çin ve ABD'nin güvenlik ve ekonomik alanlardaki farklılıklarını aşmaları için uygun bir an olmadığını vurguluyor. İki ülkenin milliyetçi koalisyonlar tarafından yönetildiği ve ortak bir güvenlik tehdidinin bulunmadığı belirtiliyor.

Stratejik Maliyetler ve Olasılıklar

Metnin bu bölümünde, Trump'ın bir anlaşma yapma girişiminin ABD için stratejik maliyetleri ve olası sonuçları tartışılıyor. Özellikle Tayvan ve Güney Çin Denizi konularında tavizler verilmesinin bölgesel istikrarı ve ABD'nin stratejik çıkarlarını nasıl etkileyebileceği üzerinde duruluyor.

Sonuç

Metin, ABD ve Çin arasındaki ilişkilerde büyük bir ilerlemenin zorluğunu vurgulayarak sona eriyor. Bunun yerine, küçük adımlar ve dikkatli diplomasi ile ilişkilerin iyileştirilebileceği ve daha sürdürülebilir bir geleceğin mümkün olabileceği belirtiliyor.

(2.Bölüm) Faydalı Düşmanlar ve Faydalı Ortaklar

Kavramları

Metin, kara propaganda, savaş olasılığı ve faydalı düşmanlar ile faydalı ortaklar kavramlarını ele alarak başlıyor. Bu kavramların felsefi açıdan değerlendirilmesi yapılıyor ve düşmanların ve ortakların toplumsal dayanıklılık ve iş birliği üzerindeki etkileri tartışılıyor.

Felsefi Açıdan Faydalı Düşmanlar ve Ortaklar

Metin, düşmanların varlığının bireylerin ve toplumların direnç ve mücadele ruhunu artırabileceğini, bu nedenle faydalı olabileceklerini belirtiyor. Faydalı ortaklar ise savaşın yıkıcı etkilerini en aza indirmek için iş birliği yapan aktörler olarak tanımlanıyor.

Tarihsel Perspektif

Bu bölüm, Çin ve ABD arasındaki ilişkilerin tarihsel bir perspektifini sunuyor. 1949 yılında Çin İç Savaşı'ndan sonra Komünist Parti'nin zaferi ile başlayan süreçte, Çin'in ABD tarafından küresel komünist tehdit olarak görüldüğü anlatılıyor. Kore Savaşı ve Soğuk Savaş dönemlerinde bu düşmanlığın nasıl pekiştiği ve "yararlı düşmanlar" kavramının iç siyasi zorunluluklarla nasıl desteklendiği tartışılıyor.

Soğuk Savaş Dönemi

Bu dönemde Çin ve ABD arasındaki ticari ve ekonomik ilişkilerin nasıl izole olduğu ve bunun iç siyasette nasıl kullanıldığı ele alınıyor. Çin, Sovyetler Birliği, Kuzey Kore ve Arnavutluk dışında dış ekonomik bağlarını minimumda tutarken, ABD ise ticaret ambargoları uygulayarak Çin'i izole etmeye çalışıyordu.

1970'ler ve Sonrası

1970'lerde, Pekin'in Moskova'yı daha büyük bir tehdit olarak görmeye başlaması ve ABD'nin Güneydoğu Asya'dan çıkış stratejisi sonucunda ABD-Çin ilişkilerinde bir çözülme yaşandığı belirtiliyor. Nixon'ın ulusal güvenlik danışmanı Henry Kissinger'in diplomatik çabaları ile başlayan bu çözülme, ABD ve Çin arasındaki ilişkilerin yumuşamasına neden oldu.

Metin, faydalı düşmanlar ve faydalı ortaklar kavramlarının tarih ve siyaset bilimlerindeki rollerini vurgulayarak, savaş ve barış süreçlerinin karmaşıklığını anlamaya yardımcı oluyor. Bu kavramlar, barışı koruma ve sürdürülebilir bir geleceğe ulaşma yolunda önemli ipuçları sunuyor.

(3. bölüm) Metin, birçok farklı konuyu ele alarak geniş bir perspektif sunmaktadır. Başlangıçta kara propaganda ve hizalama dışı bilgiler kavramları açıklanmakta, ardından Çin ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ticari ve politik ilişkiler ele alınmaktadır.

Kara Propaganda ve Hizalama Dışı Bilgi

Kara propaganda, genellikle düşmanı veya rakibi yanıltmak ve halkı manipüle etmek için bilerek yanlış veya yanıltıcı bilgi yaymak anlamına gelir. Bu tür propaganda, toplumda güvensizlik yaratmayı, düşman veya rakip hakkında olumsuz algılar oluşturmaya ve kamuoyunu belirli bir yönde yönlendirmeyi amaçlar. Hizalama dışı terimi ise, bilgi veya anlatıların resmi veya genel kabul görmüş bilgi veya anlatılarla uyumlu olmaması durumunu ifade eder. Bu, doğru olmayan veya manipüle edilmiş bilgilerin yayılmasıyla ortaya çıkabilir ve kamuoyunu yanıltmak ve belirli bir gündemi desteklemek için kullanılabilir.

Çin ve ABD Arasındaki Ekonomik İlişkiler

Metin, Çin ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ekonomik ilişkilerin nasıl evrildiğini detaylandırmaktadır. Geçen yıl, Çin ve Amerika Birleşik Devletleri 580 milyar doların üzerinde mal ve hizmet ticareti yapmıştır. Çin, Amerika Birleşik Devletleri'nin üçüncü en büyük ticaret ortağıdır. Bu arada Amerika Birleşik Devletleri, Güneydoğu Asya Ülkeleri Birliği veya AB gibi bölgesel blokları saymazsak, Çin'in en büyük tek ihracat pazarıdır. Pekin, ABD hazine tahvillerinde 1 trilyon doların üzerinde tutar. Ancak bu karşılıklı ekonomik bağımlılık, iki ülkeyi yavaş yavaş birbirinden ayıran daha derin merkezkaç kuvvetlerini maskeliyor.

Küreselleşme ve Politik Baskılar

Yurtiçinde, hem Amerikalı hem de Çinli liderler, küresel pazarlardan içe ve uzaklaşmak için artan siyasi baskıyla karşı karşıyalar - ve kabaca aynı nedenle: küreselleşmenin neden olduğuna inanılıyor eşitsizlik ve yer değiştirme. Amerika Birleşik Devletleri'nde, küreselleşmenin hızlandığı ve hızlandığı ekonomik altüst oluş, serbest ticarete ve uluslararası kurumlara karşı artan bir tepkiye yol açmıştır. 1990'ların başlarında, Clinton'un Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması ve DTÖ üzerindeki Seattle protestoları üzerindeki savaşta sorun belirtileri belirgindi. Ancak, 2008 küresel mali çöküşüne ve Obama yönetimine kadar, iş kayıpları ve Çin'in ticaret uygulamalarıyla ilgili yerel endişelerin sıcak düğme seçim sorunları haline gelmesi değildi. Capitol Hill'deki milletvekilleri, Amerika Birleşik Devletleri'nin ekonomik sıkıntılarını giderek daha fazla Çin'in ekonomik bir güç merkezi olarak ortaya çıkmasına bağladılar. Oradan, Trump'ın kampanya izinde ve ardından Oval Ofis'ten savunduğu Çin karşıtı, "önce Amerika" neo-merkantilist gündemine kısa bir adımdı.

Çin'in İç Politikaları ve Milliyetçilik

Çin'de, ilk olarak bu yüzyılın ilk on yılında Hu Jintao'nun önderliğinde ve daha sonra 2010'larda Xi'nin önderliğinde daha dramatik bir şekilde paralel gelişmeler yaşanıyordu ve ülke daha iddialı bir milliyetçiliğe ve içe dönük bir politika gündemine yöneliyordu. Xi, "ortak refah" ve sosyal eşitliği, yeşil geçişi ve nihayetinde yükselen yaşam standartlarının yanı sıra daha iyi bir genel yaşam kalitesi, güçlü ve kendine güvenen bir Çin ve daha tüketici odaklı bir ekonomi vaat eden "Çin Rüyası"nı vurguladı.

COVID-19 ve Artan Gerilimler

Metnin son bölümlerinde, COVID-19 pandemisinin Amerika Birleşik Devletleri ve Çin arasındaki gerilimleri nasıl artırdığı ele alınmaktadır. 2020 yılına gelindiğinde, COVID-19 salgını çatışmacı eğilimleri ortaya çıkardı ve şiddetlendirdi. Amerika Birleşik Devletleri'nde siyasi liderler, Çin'i salgını ele alış şekli nedeniyle eleştirdi ve Trump hastalığı aşılayıcı bir şekilde "Çin virüsü" olarak etiketledi. Çin bu suçlamaları reddetti ve pandemi yanıtını üstün olarak tasvir etti, daha sonra ABD ile rekabet etmek ve küresel imajını güçlendirmek için "aşı diplomasisi" kullandı.

Metnin genel yapısı, geniş bir konu yelpazesini ele alarak Çin ve Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ilişkilerin tarihsel ve güncel durumunu detaylandırmaktadır. Hem ekonomik hem de politik açıdan bu ilişkilerin nasıl evrildiği ve gelecekte olası senaryolar hakkında bilgi sunmaktadır.

Savaş Olasılığı Durumunda Zıt Kutuplar Arasında Müzakere İmkânı

Savaş, insanlık tarihinin en yıkıcı ve acı verici olgularından biridir. Tarih boyunca, uluslar ve gruplar arasında sayısız çatışma yaşanmıştır. Ancak, savaşın kaçınılmaz olduğu durumlarda bile, taraflar arasında müzakere imkânı her zaman gündemde olmuştur. Peki, savaş çıkma olasılığı içinde iki zıt kutup arasında pazarlık yapılabilir mi?

Savaşın Eşiğinde Diplomasi

Bir savaşın eşiğinde, diplomasi genellikle ilk başvurulacak yöntemdir. Zıt görüşlere sahip taraflar, bir uzlaşmaya varmak ve çatışmayı önlemek için masaya oturabilirler. Bu müzakereler, genellikle arabulucu veya uluslararası kuruluşların gözetiminde gerçekleştirilir.

Müzakere Süreci

Müzakere süreci, tarafların taleplerini, endişelerini ve beklentilerini dile getirdiği karmaşık bir süreçtir. Bu süreçte, taraflar arasında güven oluşturmak, karşılıklı anlayışı teşvik etmek ve barışçıl çözümler aramak esastır. Müzakereler, tarafların savaştan kaçınmak için son bir çaba harcadığı anlarda kritik bir rol oynar.

Pazarlık Gücü ve Stratejiler

Müzakerelerde, tarafların pazarlık gücü ve stratejileri belirleyici öneme sahiptir. Güçlü bir taraf, taleplerini dayatabilirken, zayıf bir taraf daha esnek bir tutum sergileyebilir. Ancak, her iki tarafın da müzakerelerde bir çıkarı vardır; savaşın yıkıcı etkilerinden kaçınmak. Bu yüzden, taraflar genellikle tavizler vererek orta yolu bulmaya çalışırlar.

Örnekler ve Tarihsel Durumlar

Tarih boyunca, savaşın eşiğinde yapılan birçok başarılı müzakere örneği bulunmaktadır. Örneğin, Küba Füze Krizi sırasında ABD ve Sovyetler Birliği arasında yapılan müzakereler, nükleer bir çatışmayı önlemiştir. Yine, Kore Savaşı'nın sona ermesi için yapılan ateşkes görüşmeleri, uzun ve zorlu bir süreç olmasına rağmen, nihayetinde bir çözümle sonuçlanmıştır.

Savaş çıkma olasılığı içinde iki zıt kutup arasında pazarlık yapılabilir mi? Tarih, bunun mümkün olduğunu göstermiştir. Zıt taraflar, savaştan kaçınmak ve barışçıl çözümler bulmak için müzakere masasına oturabilirler. Bu müzakereler, diplomasi ve karşılıklı anlayış ile başarılı olabilir. Ancak, her tarafın niyeti, stratejisi ve esnekliği, bu sürecin sonucunu belirleyecektir.

Manipülasyon ve Algılama Haberlerinin İnandırıcılığı

Bugünlerde dünya sahnesinde birçok devlet, güç dengelerini korumak ve çıkarlarını maksimize etmek adına çeşitli manipülasyon ve algı yönetimi stratejilerine başvurmaktadır. Bölgesel otoriterleri destekleyerek kendi politik ajandalarını ilerleten devletler, bu yöntemlerle dünya kamuoyunu etkilemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, bu tür haberlerin inandırıcılığı ve etkisi sorgulanabilir.

Bölgesel otoriterlerin sırtını kaşıyan bir devletin manipülasyon haberleri, genellikle iki ana faktöre dayanarak değerlendirilebilir: haber kaynaklarının güvenilirliği ve uluslararası toplumun algısı. Güvenilir haber kaynakları tarafından sunulan bilgi ve analizler, genellikle daha yüksek bir inandırıcılığa sahiptir. Ancak, kaynakların tarafsızlığı ve etik gazetecilik standartlarına uyup uymadığı kritik bir öneme sahiptir.

Algı yönetimi, devletlerin kamuoyu üzerindeki etkisini artırmak için kullandığı önemli bir araçtır. Bu tür manipülasyonlar, halkın bilgiye erişimini sınırlamak ve belirli bir perspektifi yaymak amacıyla yapılır. Ancak, bu tür stratejiler zamanla ortaya çıkarılabilir ve uluslararası toplum tarafından tepkiyle karşılanabilir. Bu nedenle, uzun vadede inandırıcılığı tartışmalı olabilir.

ABD ile Çin Arasındaki Pazarlıklar

ABD ve Çin, günümüzün en güçlü iki ekonomisi ve küresel güç merkezi olarak, birçok konuda karşı karşıya gelebilmektedir. Ancak, bu iki ülke arasında pazarlık ve müzakere

imkânları da mevcuttur. Tarih boyunca, ABD ve Çin'in çeşitli konularda anlaşmazlıklarını müzakere masasında çözmeye çalıştıkları birçok örnek bulunmaktadır.

Ticaret Anlaşmazlıkları: 2018-2019 yıllarında yaşanan ticaret savaşı sırasında, ABD ve Çin birçok kez müzakere masasına oturmuş ve çeşitli anlaşmalar imzalamışlardır. Bu süreç, her iki ülkenin de ekonomik çıkarlarını koruma amacıyla karşılıklı tavizler vererek anlaşmaya varabileceklerini göstermiştir.

İklim Değişikliği: İklim değişikliği, küresel bir sorun olarak ABD ve Çin'i ortak hareket etmeye zorlamaktadır. Paris İklim Anlaşması çerçevesinde her iki ülke de sera gazı emisyonlarını azaltma taahhütlerinde bulunmuş ve bu konuda işbirliğine gitmişlerdir.

Küresel Güvenlik: Küresel güvenlik konularında da ABD ve Çin zaman zaman ortak çıkarlar doğrultusunda müzakerelerde bulunmaktadır. Kuzey Kore'nin nükleer silah programı gibi konularda, her iki ülke de diplomatik çözümler arayışı içinde olmuştur.

Sonuç olarak, ABD ve Çin arasındaki pazarlık imkânları, diplomasi ve karşılıklı çıkarların gerektirdiği durumlarda mümkün olabilmektedir. Her iki ülkenin de stratejik ve ekonomik çıkarlarını korumak amacıyla esneklik gösterdiği durumlar mevcuttur. Ancak, bu tür müzakerelerin başarıya ulaşması, tarafların niyetleri, stratejileri ve diplomatik yetenekleri ile doğrudan ilişkilidir.

ABD ile Çin arasındaki müzakereler ve pazarlıklar çoğu zaman dünya kamuoyunda büyük bir ilgiyle takip edilmektedir. Ancak, bu süreçlerin çeşitli manipülasyon stratejileriyle şekillendirilebileceği de göz ardı edilmemelidir. Büyük güçler arasındaki bu tür müzakereler, genellikle her iki tarafın da çıkarlarını koruma ve güç dengelerini yeniden düzenleme çabalarıyla doludur. Dolayısıyla, bu müzakereler hakkında yapılan yorum ve analizlerde manipülasyon ihtimali her zaman mümkündür.

Özellikle medya ve analistler aracılığıyla yayılan bilgiler, kamuoyunun algısını etkileme potansiyeline sahiptir. Bu bağlamda, ABD ve Çin arasındaki büyük pazarlık fantezisi olarak adlandırılan yorumlar da manipülasyon unsurları içerebilir. Tarafların stratejik hedeflerine ulaşmak amacıyla kamuoyunun düşüncelerini yönlendirme çabaları, bu tür yorumların inandırıcılığını ve gerçeklik payını sorgulanır hale getirebilir.

Ancak, manipülasyon ihtimali bulunsa da, ABD ve Çin'in gerçekten de müzakere masasına oturduğu ve önemli konularda anlaşmalar yapabildiği gerçeği unutulmamalıdır. Bu iki küresel güç arasında yürütülen müzakerelerin somut sonuçları ve verilen tavizler, bu süreçlerin tamamen fantezi olmadığını göstermektedir. Önemli olan, bu tür yorumları değerlendirirken kaynakların güvenilirliği ve tarafsızlığına dikkat etmektir.

Fantezi Kavramı ve Uluslararası İlişkilerdeki Yeri

Fantezi Kavramının Tanımı

Fantezi, gerçek dünyadan farklı olarak hayal gücüne dayanan, genellikle olağanüstü ve gerçek dışı unsurlar içeren bir anlatım veya düşünce şeklidir. Edebiyat, sanat ve sinema gibi alanlarda fantezi, günlük yaşamda karşılaşamayacağımız büyülü, efsanevi ve olağanüstü olayları anlatmak için kullanılır. Fantezi, bireylerin yaratıcılıklarını kullanarak gerçek dünyadan kaçış sağlamalarına ve farklı dünyaları keşfetmelerine olanak tanır.

Fantezinin Unsurları

Fantezinin temel unsurları arasında büyü, efsaneler, hayali yaratıklar ve olağanüstü olaylar bulunur. Bu unsurlar, okuyucunun veya izleyicinin hayal gücünü harekete geçirir ve onları farklı bir gerçeklik içine çeker. Fantezi eserlerinde genellikle kahramanın bir yolculuğa çıkması, zorluklarla mücadele etmesi ve nihayetinde kendini veya dünyayı kurtarması anlatılır.

Uluslararası İlişkilerde Fantezi Olgusu

Uluslararası ilişkilerde fantezi olgusu, iki düşman ülke arasındaki ilişkilerin ve müzakerelerin gerçek dışı yorumlar ve manipölasyonlarla şekillendirilmesi anlamına gelebilir. Bu bağlamda, fantezi, kamuoyunun algısını etkilemek ve belirli politik çıkarları korumak amacıyla kullanılan stratejik bir araç olarak karşımıza çıkar.

Fantezi ve Manipölasyon

Fantezi, manipölasyon stratejileriyle birlikte kullanıldığında, medya ve analistler aracılığıyla yayılan bilgilerin gerçekliğini sorgulanır hale getirebilir. Özellikle büyük güçler arasındaki müzakereler ve anlaşmalar hakkında yapılan yorumlar, kamuoyunu belirli bir düşünce veya bakış açısına yönlendirme amacı güdebilir. Bu tür manipölasyonlar, tarafların stratejik hedeflerine ulaşmak için kamuoyunun algısını şekillendirme çabalarının bir parçasıdır.

İki Düşman Ülke Arasındaki Fantezi Olgusu

İki düşman ülke arasındaki fantezi olgusu, genellikle iki tarafın da birbirine yönelik olumsuz algılarını güçlendirmek ve kendi halklarına belirli bir düşman imajı yaratmak amacıyla kullanılan bir stratejidir. Bu tür fanteziler, düşman ülkelerin gerçek niyetlerini ve stratejilerini gizlemek veya çarpıtmak için kullanılabilir.

Örneğin, ABD ve Çin arasındaki ticaret anlaşmazlıkları ve müzakereler hakkında yapılan yorumlar, her iki tarafın da kamuoyuna kendi politikalarını meşru göstermek amacıyla manipölasyon unsurları içerebilir. Bu tür yorumlar, müzakerelerin gerçek sonuçlarını ve verilen tavizleri gölgede bırakabilir ve kamuoyunun algısını etkileyebilir.

Fantezinin Gerçeklik Üzerindeki Etkisi

Fantezi, gerçeklik üzerinde önemli bir etkiye sahip olabilir. Özellikle uluslararası ilişkilerde, fantezi ve manipölasyon stratejileri, ülkelerin dış politikalarını şekillendirme ve diğer ülkelerle olan ilişkilerini yönlendirme amacıyla kullanılabilir. Bu tür stratejiler, kamuoyunun bilgiye erişimini sınırlayarak belirli bir perspektifi yaymayı amaçlar.

Fantezi ve Diplomatik İlişkiler

Diplomatik ilişkilerde fantezi olgusu, ülkelerin müzakerelerde ve anlaşmalarda kendi çıkarlarını koruma ve güçlendirme çabalarının bir parçası olarak ortaya çıkabilir. Bu bağlamda, fantezi ve manipölasyon stratejileri, diplomatik ilişkilerin inandırıcılığını ve güvenilirliğini zedeleyebilir. Ancak, bu tür stratejiler zamanla ortaya çıkarılabilir ve uluslararası toplum tarafından tepkiyle karşılanabilir.

Fantezi, hayal gücüne dayalı ve gerçek dışı unsurlar içeren bir anlatım veya düşünce şeklidir. Uluslararası ilişkilerde fantezi olgusu, iki düşman ülke arasındaki ilişkilerin ve müzakerelerin manipölasyonlarla şekillendirilmesi anlamına gelir. Bu tür stratejiler, kamuoyunun algısını etkilemek ve belirli politik çıkarları korumak amacıyla kullanılır. Ancak, fantezi ve manipölasyon stratejileri, uzun vadede inandırıcılığı tartışmalı hale getirebilir ve diplomatik ilişkilerin güvenilirliğini zedeleyebilir.

Manipölasyon ve Kara Propaganda Bağlamında Bir İnceleme

Kilitlenme, manipölasyon ve kara propaganda stratejileriyle desteklenen uluslararası ilişkilerde sıkça rastlanan bir durumdur. Özellikle büyük güçler arasındaki çatışmalarda, taraflar çoğunlukla pozisyonlarını korumak ve karşı taraf üzerinde üstünlük sağlamak adına katı tutumlarını sürdürürler. Bu bağlamda, ABD ve yandaş yazarların manipülatif stratejileri, kilitlenmenin neden yumuşamadan daha olası olduğunu anlamamıza yardımcı olabilir.

1. Manipölasyon ve Algı Yönetimi

Manipölasyon, tarafların kendi politikalarını meşrulaştırmak ve kamuoyunu belirli bir düşünceye yönlendirmek amacıyla başvurdukları bir stratejidir. ABD ve yandaş yazarlar, sıkça manipölasyon ve algı yönetimi tekniklerini kullanarak karşı tarafı zayıf, haksız veya tehditkâr gösterme çabasındadır. Bu tür stratejiler, tarafların müzakerelerde esneklik göstermesini zorlaştırır ve mevcut pozisyonlarının korunmasını sağlar.

1.1. Bilgi Akışının Kontrolü

Manipölasyon stratejilerinin bir parçası olarak, bilgi akışının kontrolü büyük önem taşır. ABD, medya ve analistler aracılığıyla yaydığı bilgilerle, kamuoyunu kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirmeye çalışır. Bu bilgiler, çoğu zaman abartılı veya çarpıtılmış

olabilir ve karşı taraf hakkında olumsuz algılar oluşturur. Bu durum, müzakerelerde uzlaşmayı ve esnekliği zorlaştırır, kilitlenmeyi daha olası hale getirir.

1.2. Algıların Güçlendirilmesi

Manipülasyon stratejileri, belirli bir düşman imajını güçlendirmek ve kamuoyunda kalıcı hale getirmek amacıyla kullanılır. ABD ve yandaş yazarlar, karşı tarafın tehditkâr, güvenilmez veya agresif olduğunu vurgulayan fanteziler yaratır. Bu tür algılar, tarafların müzakere masasına yumuşak bir tutumla oturmasını engeller ve kilitlenmeyi kaçınılmaz kılar.

2. Kara Propaganda ve Gerilim Politikaları

Kara propaganda, tarafların birbirlerine karşı olumsuz bilgi ve söylentiler yayarak, düşmanlık ve güvensizlik ortamı yaratma stratejisidir. ABD, kara propaganda yoluyla karşı tarafı zayıflatmaya ve kendi politikalarını meşrulaştırmaya çalışır. Bu tür stratejiler, müzakerelerde yumuşama yerine katı ve sabit pozisyonların sürdürülmesini teşvik eder.

2.1. Düşman İmajının Yaratılması

ABD, karşı tarafı düşman olarak göstererek, kendi halkını ve müttefiklerini bu düşman imajına inandırmaya çalışır. Bu tür propaganda, karşı tarafın niyetlerinin ve politikalarının kötü niyetli olduğu algısını güçlendirir ve taraflar arasında uzlaşmayı zorlaştırır. Düşman imajı, kilitlenmeyi daha olası hale getirir.

2.2. Güç Gösterisi ve Tehditler

Kara propaganda stratejileri, güç gösterisi ve tehditlerle desteklenir. ABD, askeri ve ekonomik gücünü vurgulayarak karşı tarafı baskı altına almaya çalışır. Bu tür güç gösterileri, karşı tarafın savunma pozisyonuna geçmesine ve katı tutumlarını sürdürmesine neden olur. Tehditler ve baskılar, müzakere süreçlerinde yumuşamayı zorlaştırır ve kilitlenmeye yol açar.

Manipülasyon ve kara propaganda stratejileri, uluslararası ilişkilerde kilitlenmeyi yumuşamadan daha olası hale getiren temel faktörlerdir. ABD ve yandaş yazarlar, bilgi akışını kontrol ederek, algıları güçlendirerek ve düşman imajı yaratarak taraflar arasındaki müzakereleri zorlaştırır. Bu tür stratejiler, kısa vadede politik çıkarları koruma amacı güdse de, uzun vadede uluslararası ilişkilerin güvenilirliğini zedeleyebilir ve diplomatik ilişkilerin inandırıcılığını sorgulanır hale getirebilir.

(1.) Kara propaganda ile yapılmış konumuza yönelik haberler; Geçmişten Günümüze Stratejik Rekabet ve İşbirliği İhtimalleri

Büyük güç diplomasisi dünyasında umut sonsuza dek yeşerir. Bugün bile, Çin ile normları yıkan bir ticaret savaşının sancıları içinde, ABD Başkanı Donald Trump ile Çinli mevkidaşı Xi Jinping arasında bir tür liderden lidere büyük pazarlıktan söz ediliyor. Trump, "Çin ile bir anlaşma yapmayı çok istediğini" söyledi. Trump'ın tarife bordasına ölçülü ve hedefli bir şekilde yanıt veren Xi, müzakere edilmiş bir çözüm için kapıyı açık bıraktı. ABD-Çin ilişkilerinde böyle bir atılım, bu özellikle endişe verici anda çekici gelebilir, ancak Çin ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki stratejik rekabetin tarihi ve her ülkenin iç politikası, bir tanesine ulaşma olasılığını uzak kılıyor.

Tarihsel Arka Plan

1950'den bu yana, Çin ve Amerika Birleşik Devletleri birkaç kez işbirliğinden çatışmaya ve tekrar geri döndüler. Bunu jeopolitik ve iç politik nedenlerle yaptılar. Kural olarak, yalnızca ortak bir düşmandan gelen açık ve mevcut bir tehlikeyle karşı karşıya kaldıklarında güvenlik konusunda işbirliği yapabilmişlerdir. Örneğin, ABD Başkanı Richard Nixon'ın 1972'de Çin'e yaptığı tarihi ziyaret, Sovyetler Birliği'ni kontrol altına almayı amaçlayan bir dizi anlaşmaya yol açtı. Ve iki ülke, 1990'larda ve 2000'lerin başında olduğu gibi, her ikisi de uluslararası ticaretin genişlemesini destekleyen yerel koalisyonlar tarafından yönetildiğinde ekonomik işbirliğini başardı. Bu arada, hem güvenlik hem de ekonomik konularda işbirliği her zaman zor olmuştur.

Günümüz Koşulları

Bugün, uluslararası veya yerel olarak, bunun Çin ve Amerika Birleşik Devletleri'nin güvenlik veya ekonomik alandaki farklılıklarını aşmaları için uygun bir an olduğunu öne sürecek hiçbir şey yok. Her iki ülke de şu anda sert milliyetçi koalisyonlar tarafından yönetiliyor ve iç siyasete küreselleşme karşıtı bir tepki hakim. İki ülkeyi bir araya getiren ortak bir güvenlik tehdidi de yok. Gerçekten de, Rusya ile Ukrayna ve İsrail ile İran arasındaki çatışmalar gibi uluslararası çatışmalarda kendilerini karşıt taraflarda (veya en azından ortogonal amaçlarla) bulma olasılıkları daha yüksektir. Son yüz yılda sadece bir kez, 1950'lerde ve 1960'larda Soğuk Savaş'ın zirvesinde, Çin ve Amerika Birleşik Devletleri kendilerini devlet idaresinin her iki boyutunda da tamamen anlaşmazlık içinde buldular. Bugünün ortamının daha çok böyle hale gelmesiyle, her iki liderin de ilişkileri anlamlı bir şekilde sıfırladığını veya onları bölen önemli sorunlardan herhangi birini ele aldığını hayal etmek zor.

Stratejik Maliyetler ve Olasılıklar

Trump elindeki kartları oynamak istemeyecektir. Eğer büyük bir pazarlık için bastıracak olsaydı, bu neredeyse kesinlikle Amerika Birleşik Devletleri için Faustvari bir pazarlık olurdu. Washington'ın kapsamlı bir anlaşmayı imzalaması için, ABD'nin Tayvan ya da

Pekin'in Güney Çin Denizi'ndeki iddiaları konusunda tavizler vermesi gerekecek ve böylece on yıllardır bölgesel istikrarı destekleyen bir güvenlik mimarisini potansiyel olarak çözecektir.

Bölgedeki nüfuzunu Çin'e devretmenin ABD'ye stratejik maliyeti, Çin pazarına erişimin artması ve hatta Amerikan imalatının yeniden canlanması da dahil olmak üzere herhangi bir potansiyel ekonomik faydadan çok daha ağır basmaktadır. Koşullar göz önüne alındığında, Amerikalı politika yapımcılar, özellikle Güney Çin Denizi ve diğer parlama noktalarında kasıtsız savaş riskini azaltmak gibi daha yönetilebilir, kritik hedeflere odaklanmalıdır. Uçurumun kenarından küçük ama gerçek bir geri adım gerçekten büyük olurdu.

ABD ve Çin arasındaki ilişkilerde bir ilerlemenin zorluğu, iki ülkenin tarihsel olarak stratejik rekabet ve politik farklılıklarla örülü geçmişiyile daha da karmaşık hale gelmektedir. İki ülke arasında anlamlı bir işbirliği veya büyük bir anlaşma imzalanması, mevcut koşullar altında oldukça düşük bir ihtimaldir. Ancak, küçük adımlarla ve dikkatli bir diplomasiyle, iki ülkenin ilişkilerinde pozitif gelişmeler sağlanabilir. Bu, her iki ülke için de daha sürdürülebilir ve barışçıl bir geleceğin kapılarını aralayabilir.

2. Kara propaganda ile yapılmış konumuza yönelik haberler;

Savaş çıkma olasılığı, faydalı düşmanlar ve faydalı ortaklar kavramlarını yeniden düşünmeyi gerektirir. Felsefi açıdan bakıldığında, bir düşmanın faydalı olması demek, onun varlığının karşıt güçleri harekete geçirerek toplumun ya da bir grubun kendini geliştirmesine vesile olması anlamına gelir. Düşmanın varlığı, bireylerde ve topluluklarda direnci ve mücadele ruhunu güçlendirebilir, içsel dayanıklılığı artırabilir.

Öte yandan, faydalı ortaklar ise işbirliği ve dayanışma yoluyla savaşın getireceği yıkımları en aza indirmeyi amaçlayan aktörlerdir. Bu ortaklar, savaşın getireceği olası zararlara karşı birlikte çalışarak çözüm üretirler ve barışçıl yollar ararlar. Felsefi olarak, faydalı ortakların varlığı, insan doğasının işbirliğine ve karşılıklı desteğe olan yöneliminin bir yansımasıdır.

Bu iki kavram, çatışma durumlarının karmaşıklığını ve çok boyutluluğunu anlamamıza yardımcı olabilir. Faydalı düşmanlar ve faydalı ortaklar, savaşın kaçınılmaz ya da basit bir olgu olmadığını, aksine derinlemesine düşünülmesi gereken bir süreç olduğunu gösterir. Bu perspektifler, barışı koruma ve sürdürülebilir bir geleceğe ulaşma yolunda önemli ipuçları sunar.

Tarihi Bir Perspektif

Tarih, Çin ile ABD arasındaki ilişkilerin, ülkeler ortak bir düşmanı paylaşmadığında ve iç politikada içe dönük milliyetçi ekonomik çıkarlar yükseldiğinde bozulduğunu gösteriyor. Örneğin, Komünist Parti'nin 1949'da Çin İç Savaşı'ndaki zaferinin ardından, Wall Street'ten Main Street'e kadar Amerikalılar, Çin Halk Cumhuriyeti'ni Moskova'dan yönetilen genişleyen küresel komünist tehdidin önemli bir parçası olarak gördüler. Bu görüş, iki ülkenin savaş alanında karşı karşıya geldiği Kore Savaşı sırasında kristalleşti ve 1960'larda ABD-Çin stratejik rekabetinin Soğuk Savaş'ın "kalpler ve zihinler" rekabetinin bir parçası olarak gelişmekte olan dünyaya yayılmasıyla sertleşti.

Soğuk Savaş Dönemi ve Faydalı Düşmanlar

İç siyasi zorunluluklar bu jeopolitik mülahazaları destekledi ve her iki tarafta da düşmanlığı körükledi. 1950'lerde ve 1960'larda, küreselleşme ve ticaretin serbestleşmesi, farklı nedenlerle de olsa, her iki ülkede de masadan kalktı. Amerika Birleşik Devletleri, neredeyse yalnızca Batılı müttefikleriyle ticari bağlara odaklanarak, serbestleştirilmemiş, yönetilen ticareti tercih etti. Bu arada Washington, geniş bir ticaret ambargosu uygulayarak Çin'i ekonomik olarak izole etmek ve cezalandırmak için elinden gelen her şeyi yaptı. Mao Zedong'un Çin'inde bu pek önemli değildi. Bu yıllarda Çin'in dış dünya ile ticaret yapmaya pek ilgisi yoktu. Sovyetler Birliği, Kuzey Kore ve Arnavutluk gibi diğer birkaç ileri karakol dışında Çin, dış ekonomik bağları minimumda tuttu.

Soğuk Savaş'ın ilk yirmi yılında, Çin ve Amerika Birleşik Devletleri sadece sert stratejik rakipler değildi; aynı zamanda, siyaset bilimci Tom Christensen'in belirttiği gibi, ülke içinde birbirleri için "yararlı düşmanlar" olarak hizmet ettiler. Her iki ülkedeki siyasi liderler, iç kırılganlığın kritik anlarında amansız bir düşmana işaret ederek avantaj elde ettiler. Mao için bu, felaketli Büyük İleri Atılım'ın ardından ve Kültür Devrimi'nin kargaşasının ortasında iktidarı desteklemektir. Ve Dwight Eisenhower'dan Lyndon Johnson'a kadar ABD başkanları için, düşman bir Çin'e işaret etmek, Güney Vietnam'daki angajmanı derinleştiren bir dış politikanın, onu kendi yararına satın almayacak bir halka satılmasına yardımcı oldu. Ancak bu taktik, her iki ülkedeki sertlik yanlılarını güçlendirme pahasına geldi ve bu da Pekin ile Washington arasındaki çatlağı derinleştirdi.

1970'lere Gelindiğinde

1970'lere gelindiğinde Pekin, Moskova'yı Washington'dan daha büyük bir tehdit olarak görüyordu. İki komünist dev 1969'da sınır çatışmaları yaşadı ve Pekin'in dünyanın her iki süper gücüyle de yüzleşme endişesi aşıkardı. Aynı zamanda, Amerika Birleşik Devletleri, kendisini Güneydoğu Asya'da son derece popüler olmayan bir savaştan kurtarmaya ve Asya ve ötesindeki Soğuk Savaş stratejisini yeniden ayarlamaya çalışıyordu. Çin ve Sovyetler Birliği artık Washington'da evrensel olarak yekpare bir komünist bloğun parçası olarak görülüyordu ve stratejik çıkarların bu yaklaşması, Nixon'ın ulusal güvenlik

danışmanı Henry Kissinger'ın gizli diplomasisi tarafından kolaylaştırılan Çin ziyaretiyle başlayan ABD-Çin ilişkilerinde bir çözülmeye yol açtı.

Hem güvenlik hem de ekonomik konularda ABD-Çin işbirliği her zaman zor olmuştur. Ziyaret, Kissinger'ın o sırada söylediği gibi, Sovyet gücünü dengelemek için "zımnî bir ittifak"ın başlangıcına işaret ediyordu. Resmi diplomatik ilişkiler 1979'a kadar kurulmamış olsa da, 1970'ler "Ping-Pong diplomasisi" ve diğer cazibe saldırılarından, artan ticaret ve teknik alışverişlere ve 1980'ler boyunca süren gerçek savunma işbirliğinin başlangıcına kadar bir dizi stratejik girişime zemin hazırladı. Stratejik işbirliği gelişmesine rağmen, Çin ile ABD arasındaki ekonomik işbirliği 1970'lerde sınırlı kaldı. Çin ekonomisi hala büyük ölçüde otarşikti ve küresel pazarlardan kopuktu. Tüm sanayi devlete ait kaldı ve tarım hala kollektifleştirildi. Mao'nun halefi Hua Guofeng, beş yıllık merkezi planları on yıllık bir planla değiştirerek, selefinin yaptığı her şeyi ikiye katladı.

1980'ler ve Ekonomik İşbirliği

1980'lere kadar, küreselleşmeyi destekleyen iç koalisyonlar her iki ülkede de daha sıkı bir şekilde kök saldıığında, her iki tarafın da güvenlik ve ekonomik çıkarları kısa bir süre için senkronize oldu. Çin'de, yeni en önemli lider Deng Xiaoping, yardımcıları Hu Yaobang ve Zhao Ziyang ile birlikte, Çin'i piyasa reformu ve küresel ekonomiye entegrasyon gibi ikiz hedeflere bağlı kalarak yapısal ekonomik reformlar peşinde koştu. Ve Amerika Birleşik Devletleri'nde, Başkan Ronald Reagan küreselleşmeyi savundu, ticaretin serbestleşmesini ve açık pazarları teşvik etti. Bu arada stratejik olarak Çin ve ABD, Sovyetler Birliği'ne karşı işbirliği yapmaya devam etti. 1980'ler, Sovyetlerin Afganistan'ı işgali sırasında Afgan direniş savaşçılarının (mücahitler) silahlandırılmasında işbirliği gördü ve bu da ABD-Çin güvenlik ilişkisini daha da güçlendirdi. Her iki ülkede de küreselleşme yanlısı koalisyonların ortaya çıkması, ortak bir düşmanla birleştiğinde, Soğuk Savaş'ın sonuna kadar sürecektir ekonomik ve stratejik işbirliği için elverişli bir ortam yarattı.

Soğuk Savaş'tan Sonra

1991'de Sovyetler Birliği'nin çöküşü, hesabı temelden değiştirdi. Ortak düşmanın ortadan kalkmasıyla, ekonomik işbirliği gelişirken bile güvenlik işbirliğinin stratejik gerekçesi neredeyse tamamen ortadan kalktı. Washington'da, Pekin'in artan ekonomik ve askeri gücü, ABD'nin Asya'daki ileri varlığının güvenilirliği ve Çin'in bölgedeki çıkarlarına yönelik algılanan tecavüzlere karşı geri adım atma istekliliği hakkında soruları gündeme getirdi. Tayvan Boğazı'ndaki 1995-96 krizi, Pekin'in bağımsızlık hareketlerine karşı bir uyarı olarak Tayvan yakınlarında bir dizi füze ateşlediği zaman, sorunları vurguladı ve riskleri artırdı. Çin'in iddiası karşısında ABD, bölgeye çok sayıda uçak gemisi konuşlandırarak Tayvan'a olan askeri bağlılığını gösterdi.

Yalnızca ekonomik çıkarlar uyum içindeyken, Pekin ve Washington arasındaki ilişkiler, liderler işbirliği yapmak ve rekabet etmek için çatışan baskılarda gezinirken, karışık güdülerle boğuşuyordu. Örneğin, ABD Başkanı Bill Clinton, bir gün stratejik uyuma yol açabileceğini düşündüğü ekonomik çıkarları ikiye katlamak için bir gerekçe geliştirdi: Çin'i ABD liderliğindeki küresel düzene entegre etmek için serbest ticaret ve yatırımı bir araç olarak kullanmak. Deng'in halefi Jiang Zemin'in reformist politikaları derinleştirmesiyle, Çin top oynamaya istekli görünüyordu. Net sonuç, ABD-Çin ticaretinde olağanüstü bir büyüme ve Çin'in 2001 yılında Dünya Ticaret Örgütü'ne (DTÖ) katılmasına yol açan müzakerelerin başlaması oldu. ABD ve Çin ekonomileri o zamandan beri derinden iç içe geçmiş durumda.

3. Kara propaganda ile yapılmış konumuza yönelik haberler;
Kara propaganda, genellikle düşmanı veya rakibi yanıltmak ve halkı manipüle etmek için bilerek yanlış veya yanıltıcı bilgi yaymak anlamına gelir. Bu tür propaganda, toplumda güvensizlik yaratmak, düşman veya rakip hakkında olumsuz algılar oluşturmak ve kamuoyunu belirli bir yönde yönlendirmek amacı güder.

Hizalama dışı terimi, kara propaganda bağlamında, bilgi veya anlatıların resmi veya genel kabul görmüş bilgi veya anlatılarla uyumlu olmaması durumunu ifade eder. Bu, doğru olmayan veya manipüle edilmiş bilgilerin yayılmasıyla ortaya çıkabilir ve kamuoyunu yanıltmak ve belirli bir gündemi desteklemek için kullanılabilir. Hizalama dışı bilgiler, özellikle gerilimli veya savaş çıkarma olasılığı olan durumlarda, yanlış algılar oluşturmak ve toplumun belirli bir yönde hareket etmesini sağlamak için kullanılabilir.

Geçen yıl, Çin ve Amerika Birleşik Devletleri 580 milyar doların üzerinde mal ve hizmet ticareti yaptı. Çin, Amerika Birleşik Devletleri'nin üçüncü en büyük ticaret ortağıdır. Bu arada Amerika Birleşik Devletleri, Güneydoğu Asya Ülkeleri Birliği veya AB gibi bölgesel blokları saymazsak, Çin'in en büyük tek ihracat pazarıdır. Pekin, ABD hazine tahvillerinde 1 trilyon doların üzerinde tutar. Ancak bu karşılıklı ekonomik bağımlılık, iki ülkeyi yavaş yavaş birbirinden ayıran daha derin merkezkaç kuvvetlerini maskeliyor. Yurtiçinde, hem Amerikalı hem de Çinli liderler, küresel pazarlardan içe ve uzaklaşmak için artan siyasi baskıyla karşı karşıyalar - ve kabaca aynı nedenle: küreselleşmenin neden olduğuna inanılıyor eşitsizlik ve yer değiştirme.

Amerika Birleşik Devletleri'nde, küreselleşmenin hızlandırdığı ve hızlandırdığı ekonomik altüst oluş, serbest ticarete ve uluslararası kurumlara karşı artan bir tepkiye yol açmıştır. 1990'ların başlarında, Clinton'un Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması ve DTÖ üzerindeki Seattle protestoları üzerindeki savaşta sorun belirtileri belirgindi. Ancak, 2008 küresel mali çöküşüne ve Obama yönetimine kadar, iş kayıpları ve Çin'in ticaret uygulamalarıyla ilgili yerel endişelerin sıcak düğme seçim sorunları haline gelmesi

değildi. Capitol Hill'deki milletvekilleri, Amerika Birleşik Devletleri'nin ekonomik sıkıntılarını giderek daha fazla Çin'in ekonomik bir güç merkezi olarak ortaya çıkmasına bağladılar. Oradan, Trump'ın kampanya izinde ve ardından Oval Ofis'ten savunduğu Çin karşıtı, "önce Amerika" neo-merkantilist gündemine kısa bir adımdı.

Çin'de, ilk olarak bu yüzyılın ilk on yılında Hu Jintao'nun önderliğinde ve daha sonra 2010'larda Xi'nin önderliğinde daha dramatik bir şekilde paralel gelişmeler yaşanıyordu ve ülke daha iddialı bir milliyetçiliğe ve içe dönük bir politika gündemine yöneliyordu. Xi, "ortak refah" ve sosyal eşitliği, yeşil geçişi ve nihayetinde yükselen yaşam standartlarının yanı sıra daha iyi bir genel yaşam kalitesi, güçlü ve kendine güvenen bir Çin ve daha tüketici odaklı bir ekonomi vaat eden "Çin Rüyası"nı vurguladı. Bu hamleler, yabancı teknolojiye ve yatırıma olan bağımlılığını azaltmayı ve iç talebi artırmayı, yerli yeniliği teşvik etmeyi ve devleti piyasaya tercih etmeyi gerektiriyordu. 2010'larda, ABD'nin genç Çinlilerin kalbini ve zihnini kazandığına dair korkularının ortasında, Pekin, ekonomik ve sosyal sorunları için Washington'u giderek daha fazla suçladı.

ABD'li politika yapıcılar, savaş riskini azaltmak gibi yönetilebilir, kritik hedeflere odaklanmalıdır.

Her iki tarafın da diğerini günah keçisi ilan etmesi ve işbirliği yapmaya teşvik edecek ortak bir düşmanın olmamasıyla, stratejik-askeri meselelerde uyum sağlamak için siyasi alan daraldı. Terörizm, iklim değişikliği ve küresel sağlık gibi geleneksel olmayan güvenlik sorunları üzerinde ortak bir zemin bulma girişimleri George W. Bush ve Obama yönetimleri sırasında ortaya çıktı. Washington için, yüzyılın ilk on yılında teröre karşı sözde küresel bir savaş vermek çok önemliydi, Pekin ise Doğu Asya'daki gelişmelere çok daha fazla odaklanmıştı. ABD-Çin'in iklim değişikliği konusunda işbirliği yapma çabaları, ticaret, teknoloji, sübvansiyonlar ve fikri mülkiyet konusundaki daha geniş anlaşmazlıklara karıştı.

2020 yılına gelindiğinde, COVID-19 salgını çatışmacı eğilimleri ortaya çıkardı ve şiddetlendirdi. Amerika Birleşik Devletleri'nde siyasi liderler, Çin'i salgını ele alış şekli nedeniyle eleştirdi ve Trump hastalığı aşağılayıcı bir şekilde "Çin virüsü" olarak etiketledi. Çin bu suçlamaları reddetti ve pandemi yanıtını üstün olarak tasvir etti, daha sonra ABD ile rekabet etmek ve küresel imajını güçlendirmek için "aşı diplomasisi" kullandı. Pandemi aynı zamanda ekonomik milliyetçiliği de yoğunlaştırdı: her iki ülke de yurt içinde kritik tedarik zincirlerini güvence altına almak için harekete geçti ve ardından Joe Biden'ın başkanlığı sırasında temel malzemelere ve en son teknolojilere erişimi kısıtlamak için harekete geçti.

Biden yıllarında stratejik güvensizlik derinleştikçe, Washington ve Pekin, birbirlerinin eylemlerini büyük güç rekabeti merceğinden görmeye başladılar. Her iki ülke de giderek artan bir şekilde karşılıklı bağımlılıklarının yönlerini silahlandırmaya çalıştı (örneğin, mikroçipler ve nadir toprak elementleri üzerinde ihracat kontrolleri uygulamak) ve kamuya ait borçlar, devlet veya devlet tarafından yönlendirilen yatırım akışları ve daha

fazlası üzerindeki tehditleri artırdı. Ekonomik devlet yönetimi, 1950'lerde ve 1960'larda, Çin ve ABD'nin ayrı ticaret alanlarında faaliyet gösterdiği zamanki gibi bir savaş alanı haline gelemeydi. Birbirlerine olan bağımlılıkları daha incelikli bir dansı gerektiriyordu, ancak aynı zamanda Soğuk Savaş sırasında düşünölemeyecek ek rekabet yolları ve kaldırâç açıları da açtı. Her iki taraf da rekabetin açık bir çatışmaya dönüşmesini önleme ihtiyacını kabul etse de, ilişki değışken ve istikrarsız olmaya devam ediyor.

Rogg & Nok yapay Zekâ Destekli Analiz